

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 9. Varius, in rebus sacris, aquæ vsus spiritualis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

*hauriunt aquam, & potant, & tamen fons in-
deficiens perseverat.*

§. IX.

*Varius, in rebus sacris, aquæ usus spiri-
tualis.*

Fontem hunc D. Petrus, qui prædictos, in
carcere, milites ad Christum conuertit, pre-
cibus à D E O impetrauit, tanto maiore be-
neficio, quia, eo saliente, & sitis est restincta,
& extincta sunt peccata baptizatorū. Quæ
sanè non minima dignitas est aquæ, esse
scilicet instrumentum, per quod animæ ex-
pianantur, & gratiæ cælestis in eas vita infun-
ditur. Neque in baptismo tantum usus hic
aquæ sacer fuit. Siquidem consueuerant anti-
qui Christiani etiam, ante precationem, ma-
nus abluere. Ad quem morem alludens Pau-
lus ait: *Volo viros orare, in omni loco, leuantes
puras manus.* Et apud Clementem legimus, *ut
Christianus lotus oret*; significabat scilicet
ea lotio manuum, operum & conscientiam puri-
tatem. Qua de causa Tertullianus ait: *Quæ
ratio est, manibus quidem ablutis, spiritu vero
sordente, orationem subire?* Postea in eiusmodi
lauacri locum successit, ut aqua sacerdo-
tis precibus benedicta (quæ fidelibus usui
esse consueuerat, in eorum domibus, ut A-
lexan-

1. Tim. 2.
Clem.
lib. 8.
Constit.
c. 38.

Tertul-
lian. de
orat. c. 11.

Alexandri Papæ res gestæ significat) in ipso ingressu Ecclesiæ poneretur, qua, ad leuiorum peccatorum expurgationem, ad euntes Ecclesiam aspergerentur. Quod etiã domi facere, vtilissimum plurimi experiuntur. Quæ maxima est aquæ gloria, non ad corporis duntaxat, sed, & ad animæ sordes abluendas, eam adhiberi. Maior tamen adhuc dignitas est, in sacrificio missæ, vinũ non nisi aqua mixtũ offerri, ex Dominica traditione, ac more totius Ecclesiæ Christianæ, vt S. Cyprianus testatur. Nec vtriq; aliter fecit, in vltima cœna, Christus, qui, tanquam temperantiæ exemplũ, censendus est, vinum aquã miscuisse. De his sacris fontibus intelligit D. Cyrillus Patriarcha Alexandrinus illud Ioëlis, de Christo vaticinantis: *Filij Sion exultate, & letamini in Domino Deo vestro, quia dedit vobis Doctorem iustitiæ, & descendere faciet ad vos imbrem matutinum & serotinum, sicut in principio. Et implebuntur area frumento, & redundabunt torcularia vino & oleo.* In quæ verba ita scribit Cyrillus: *Sciendũ secundum mysticum euentum promissionem verã esse. Data est nobis, ceu in pluvia, A QVA VIVENS SACRI BAPTISMATIS; & tanquam in frumento, panis viuus; & tanquam*

S. Cyprian Epist. 63. ad Cæcil.

S. Cyrillus in Ioël. cap. 2.

in VINO SANGVIS. Accessit item v-
sus OLEI, qui, per sacrum BAPTISMA,
in Christo justificatis, ad consummationem con-
ferret. Fontes ergo sunt sacramenta, & in-
ter hos aqua vina sacri baptismatis, vnde di-
uina in homines gratia dimanat.

§. X.

*Sitis, miraculosa aquarum Largitione à San-
ctis restincta.*

Hæc magna aquarum ornamenta bene-
ficiaque esse, quis neget, vsque ad spiritum
animamque penetrantia; cum magni fiant
alij Sancti, qui vel ad sitim corporis duntax-
at restinguendam, Moysem imitati, aquas æ-
stuantibus fontesque sunt diuinitus largiti?
Recens est, quod de S. Isidoro Hispaniæ co-
lono, ex historia vitæ atq; imagine illius di-
dicimus; cui idem fuit, scipione terram &
fontem eruere. Refert Nicephorus, Dona-
tum Eureæ, in Epiro, antistitē, cum aliquan-
do, ex itinere fessus, comites aquæ penuria
languentes conspicatus esset; primùm DE-
VM precatum, deinde terram manu fodis-
se, atq; illico fontem aquæ viue produxisse,
quæ viæ comites ad itineris laborem recrea-
uit. Quod hic manu, Antoninus (martyr A-
pameæ passus) virgâ fecit, quâ vbi humum
per-

Niceph.
lib. 12.
cap. 45.

Marul.
lib. 4.
cap. 2.